

Korsika

Ročníková práce

Školní rok 2025/2026

Školní rok:	2025/2026
Autor:	Denisa Šmídová 9.A
Konzultant:	Mgr. Darina Zouharová

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem ročníkovou práci zpracovala samostatně a použila jen prameny uvedené v seznamu literatury.

Ve sloupě dne 22.1. 2026

Denisa Šmídová

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Mgr. Darině Zouharové za ochotu, pomoc a cenné rady při vypracování ročníkové práce.

Obsah

1. Úvod	5
2. Historie	6
2.1 Prehistorie	6
2.2 Starověk	6
2.3 18. století	7
2.4 19. století	7
3. Geografie	8
3.1 Poloha a rozloha	8
3.2 Povrch a vodstvo	8
3.3 Podnebí a příroda	9
3.4 Pobřeží, města a vesnice	10
4. Kultura	11
4.1 Jazyk	11
4.2 Tradice	11
4.3 Obyvatelé	11
5. Závěr	13
6. Resumé	14
7. Zdroje	15

1. Úvod

Za téma ročníkové práce jsem si vybrala Korsiku. Toto téma jsem si zvolila především proto, že jsem měla možnost strávit na tomto ostrově 14 dní. Během cestování po ostrově jsem poznala místní prostředí, přírodu a zajímavá místa.

Díky této osobní zkušenosti jsem se o Korsiku začala více zajímat a chtěla jsem se o ní dozvědět více. Ráda bych s vámi sdílela své poznatky, zážitky i vlastní dojmy.

2. Historie

2.1 Prehistorie

Korsika byla osídlena už v pravěku zhruba od 6. tisíciletí př. n. l. První obyvatelé sem přišli z pevniny pravděpodobně z dnešní Itálie. Žili z toho, co si sami nasbírali nebo ulovili. Postupně začali pěstovat plodiny a chovat zvířata. Poté se na ostrově dochovaly významné archeologické památky. Představovaly především megalitickou kulturu. Mezi nejvýznamnější patří Filitosa, která je zapsána na seznamu dědictví UNESCO.

Obr. 1 Filitosa megalitické naleziště

2.2 Starověk

Starověká Korsika byla strategickým, kulturně smíšeným územím ve Středomoří. Vystřídali se tam Torreánové později přišli Řekové, Etruskové, Kartaginci, a nakonec ji ovládli Římané. Korsika byla pod nadvládou Říma cca 700 let. Na konci starověku, během úpadku Západořímské říše, vliv Říma slábl a ostrov se dostal pod vliv různých germánských a jiných skupin zájmena Vandalovů a Ostrogotů.

Obr. 2 Filitosa hradiště

2.3 18. století

Na začátku 18. století se Korsičané vzbouřili proti Janovu. Po 26 letech v roce 1755 byla Korsika vyhlášena za nezávislou republiku pod vedením Pasquale Paoli. Zůstala tak do roku 1769, kdy byl dobyt Francií. Po vypuknutí Francouzské revoluce v roce 1789 se mohl na Korsiku znovu vrátit Pasquale Paoli. Roku 1794 vyzval britské vojska pod vedením Samuela Hooda o pomoc a osvobodit Korsiku od francouzské nadvlády. Po vstupu Španělska do války se Britové roku 1796 rozhodli z Korsiky stáhnout.

Obr. 3 Pascal Paoli

2.4 19. století

I přes to, že Korsika byla rodištěm Napoleona Bonaparte, za jeho vlády byla spíš zanedbávána. V letech 1821-1852 se dokonce spáchalo nejméně 4 300 vražd. Hodně obyvatel sympatizovalo s národním bojem, který probíhal v nedaleké Itálii. Korsičané začali více pociťovat náklonost k Francii. Důvody jsou různé např: francouzský jazyk, vysoká prestiž francouzské kultury, zavedení parníku a sám o sobě Napoleon. Díky těmto faktorům se Korsika kolem roku 1870 dostala do francouzského kulturního světa.

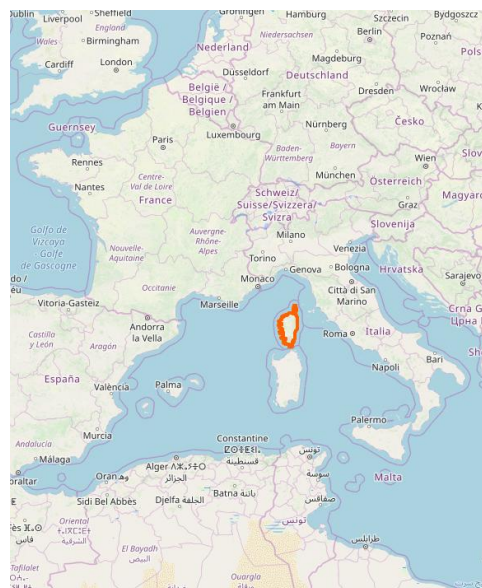

Obr. 4 Napoleon Bonaparte
socha

3. Geografie

3.1 Poloha a rozloha

Korsika je čtvrtým největším ostrovem Středomořího moře, patří k Francii. Nachází se přibližně 180 km jihovýchodně od francouzského Nice a 80 km západně od italského Toskánska. Nachází se severně od Sardinie, a oba tyto ostrovy odděluje Bonifácký průliv. Rozkládá se na ploše 8 722 km² což jsou necelé 2% území Francie. Průměrná nadmořská výška tohoto ostrova je 568 m. n. m.

Obr. 5 mapa

3.2 Povrch a vodstvo

Je to nejhornatější ostrov Středomoří a bývá nazývaný jako „pohoří v moři“. Má převážně hornatý povrch a hory tvoří 86 % povrchu. Více jak 50 % převyšuje 2 000 m. n. m. Nejvyšší horou je Monte Cinto, která dosahuje výšky 2 706 m. Velkou část ostrova tvoří Korsické hory, díky nimž vytváří velmi členitou krajinu. Vyskytují se zde i hluboká údolí a strmé svahy, takže je místy terén těžko přístupný. Má velmi bohaté vodní zdroje s mnoha řekami, říčkami a jezery. Pramení v centrální hornaté části ostrova a prudce klesají směrem k moři. Nejdelší řeka je Golo, která je dlouhá 90 km.

Obr. 6 celý ostrov

3.3 Podnebí a příroda

Korsika je obecně středomořská s horskými suchými léty a mírnými deštivými zimami. Na pobřeží jsou léta velmi teplá, často s teplotami 30 °C, zatímco zimní denní teploty se obvykle pohybují kolem 10 a 15°C. V horských oblastech je teplota chladnější. Nejvíce srážek padne na podzim a v zimě, ale také záleží na větru. Má přezdívku, „ostrov krásy“. Na Korsiku se jezdí především kvůli její zachovalé a rozmanité přírodě. Nabízí vysoké hory, zvedající se v několika hřebenech přímo z moře. Typická je středomořská vegetace zvaná makchie, tvořena hustými keři a aromatickými rostlinami jako jsou bledule, rozmarín nebo myrta. Ve vyšších polohách se nachází lesy s borovicemi a kaštany. Volně v přírodě můžeme vidět muflona, divoké prase, lišky a ještěrky.

Obr. 7 vlastní fotka – prase divoké

Obr. 8 vlastní fotka – cesta k řece

Obr. 9 vlastní fotka – řeka Vallée du Fango

3.4 Pobřeží, města a vesnice

Korsické pobřeží o délce přes 1000 km je velmi rozmanité sahá od strmých žulových útesů po dlouhé písčité pláže. Západní a severozápadní část je divoká a skalnatá, představuje horský ráz přecházející do moře a útesy z červené nebo oranžové žuly. Naopak jižní pobřeží, často přezdívané, karibské“, je typické jemným bílým pískem a tyrkysově zbarveným mořem.

Obr. 10 vlastní fotka – Bonifacio – Chapeau de Napoléon

Obr. 11 vlastní fotka – západní pobřeží poloostrova Cap Corse – Nonza

Nachází se tu více než 360 obcí. Hlavním i největším městem ostrova je Ajaccio, který se nachází na západním pobřeží a je také rodištěm Napoleona Bonaparte. Mezi památky tohoto města patří rodný dům Bonaparte, katedrála a muzeum umění Fesch. Druhé největší město je Bastia, nachází se na severovýchodním pobřeží. V okolí Bastii můžeme vidět starý přístav Vieux Port, barokní kostel a historickou citadelu. Města a vesnice jsou většinou menší a mají klidnou, středomořskou atmosféru. Města u moře jsou víc živější, mají přístavy a jezdí tam hodně turistů. Naopak vesnice v horách jsou menší, klidnější. Typické jsou kamenné domy, úzké uličky a malá náměstí.

4. Kultura

4.1 Jazyk

Korsika má dva hlavní jazyky francouzštinu a korsičtinu. Francouzština se používá hlavně ve školách, úřadech, médiích a zároveň je to úřední jazyk. Korsičtina je románský místní jazyk podobný italštině. Lidé ve vnitrozemí starší generace preferují spíše korsičtinu, zatímco mladší francouzštinu. Kvůli turistice se domluvíte i anglicky a italsky.

4.2 Tradice

Tradice jsou důležitou součástí místní kultury a života obyvatel. Mezi nejvýznamnější tradice patří polyfonní zpěv, který se často zpívá při náboženských slavnostech, pohřbech i rodinných setkáních. Významnou součástí tradic je také korsická kuchyně, typické jsou sýry z ovčího nebo kozího mléka, sušené uzeniny, kaštanové speciality a domácí víno. Oblíbené jsou také čerstvé mořské plody. Z nápojů jsou známá především korsická vína a likéry vyráběné z místních bylin. Nemůžeme zapomenout na korsické pivo, nejznámější je Pietra, které je symbolem ostrova. Vyrábí se z kaštanové mouky, která mu přidává specifickou medovo-ořechovou chuť. Další tradice známá Velikonoční profesí, jsou to hluboce emotivní a náboženské noční obřady, které se konají o Velkém pátku. Místní obyvatelé procházejí ulicemi, městy a vesnicemi se svíčkami a náboženskými symboly. Údajně to má připomínat Kristovy cesty na Golgotu.

4.3 Obyvatelé

Obyvatelé Korsiky nazýváme Korsičané. Na ostrově žije přibližně 260 000 až 300 000 stálých obyvatel, kteří žijí hlavně v pobřežních městech. Většina obyvatelstva tvoří římská katolici (cca 92 %). Více než 40% populace žije ve dvou největších městech, Ajaccio a Bastia. Ostrov v minulosti zažil výrazné vylidňování, hlavně po první světové válce.

Obr. 12 vlastní fotka – vlajka Korsiky

Obr. 13 vlastní fotka – město Corte –
dřívější hlavní historické město

5. Závěr

Na závěr bych chtěla poděkovat své rodině hlavně tetě, se kterou jsem na Korsice strávila krásných 14 dní. Díky ní jsem poznala mnoho zajímavých míst, místní kulturu i krásnou přírodu. Společně jsme zažily spoustu hezkých chvil a nezapomenutelných zážitků, na které budu dlouho vzpomínat. Tato cesta pro mě nebyla jen dovolenou a odpočinkem, ale také velkou inspirací při tvorbě mé ročníkové práce.

6. Résumé

Finally, I would like to thank my family, especially my aunt, with her I spent a wonderful 14 days in Corsica. Thanks to her, I got to know many interesting places, local culture and beautiful nature. Together we had many nice moments and unforgettable experiences that I will remember for a long time. This trip was not only a vacation and relaxation for me, but also a great inspiration for creating my work for school.

7. Zdroje

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Korsika>

<https://www.korsika.cz/uvod/historie/>

<https://www.mundo.cz/korsika/historie>

<https://korsika.rovnou.cz/priroda.html>